

Studie over Jezus

WIE IS JEZUS?

Naslagwerk

Wie is Jezus?

Er zijn allerlei benamingen van Jezus die iets zeggen over zijn identiteit, zijn goddelijke en menselijke natuur en de positie die Hij inneemt binnen het alles omvattende koninkrijk van God.

1.1. Jezus de Zoon van God

Jezus is Gods Zoon

Bij de aankondiging van de geboorte van Jezus zei de engel Gabriël tegen Maria:

"Hij zal een groot man worden en Zoon van de Allerhoogste worden genoemd ... " (Lucas 1:32, NBV2004)

Toen Jezus een keer aan zijn discipelen vroeg hoe zij over Hem dachten, had Petrus meteen zijn antwoord klaar:

"U bent de Messias, de Zoon van de levende God ... " (Matteüs 16:16, NBV2004)

De reactie van Jezus op deze woorden was verrassend:

"... vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar mijn Vader, die in de hemelen is." (Matteüs 16:17, NBG1951)

Door deze woorden bevestigde Jezus dat Hij inderdaad de Zoon van God was. Maar ook dat je Hem pas als Gods Zoon herkent wanneer je geloofsogen daarvoor geopend worden. Alleen door geloof komen we tot die erkenning, niet door verstandelijke argumentaties.

In het evangelie van Johannes vinden we veel getuigenissen van het feit dat Jezus de Zoon van God is. Sterker nog: het belangrijkste doel van dit evangelie is om mensen daarvan te overtuigen:

"Jezus heeft nog veel meer wondertekenen voor zijn leerlingen gedaan, die niet in dit boek staan, maar deze zijn opgeschreven opdat u gelooft dat Jezus de messias is, de Zoon van God, en opdat u door te geloven leeft door zijn naam." (Johannes 20:30-31, NBV2004)

Het feit dat Jezus Gods Zoon is vinden we ook bevestigd in de Romeinenbrief:

"Dat evangelie spreekt over zijn Zoon, die naar het vlees is geboren uit het geslacht van David, en die naar de heilige Geest is aangewezen als Zoon van God in kracht, door zijn opstanding uit de doden, Jezus Christus onze Heer." (Romeinen 1:3-4, WV2012)

Kortom: uit de Bijbel blijkt duidelijk dat Jezus de Zoon van God is.

Eeuwige Zoon van God

Jezus is de Zoon van God, maar geen schepsel van God. De Zoon is een verschijningsvorm van de eeuwige God en daarom kunnen we niet spreken over het 'ontstaan' of 'geboren worden' van de Zoon. Kijk eens naar de volgende bekende profetie over Jezus:

"En u, Bethlehem-Efratha, al bent u klein onder de duizenden van Juda, uit u zal Mij voortkomen Die een Heerser zal zijn in Israël. Zijn oorsprongen zijn van oudsher, van eeuwige dagen af." (Micha 5:1, HSV2010)

Uit Bijbelteksten als deze mogen we niet concluderen dat er ooit een tijdstip van Jezus' ontstaan is geweest, lang voor zijn menswording op aarde. Jezus is eeuwig en wordt in Jesaja 9:5 'eeuwige Vader' genoemd. Daarom kon Jezus ook van zichzelf zeggen:

"... Ik ben de eerste en de laatste, het begin en het einde." (Openbaring 22:13, NBG1951)

"... Waarachtig, ik verzeker u: van voordat Abraham werd geboren, ben ik." (Johannes 8:58, WV2012)

Dit is een heel opmerkelijke uitspraak. Jezus gebruikte voor zichzelf dus de 'Ik ben' naam, die in het Hebreeuws meerdere tijden kan omvatten: Ik was, Ik ben en Ik zal zijn. Dat is een aanduiding voor het eeuwige bestaan van de totale Godheid: Vader, Zoon en Heilige Geest..

Afbeelding van God

"Hij (=Jezus), Die de afstraling van Gods heerlijkheid is en de afdruk van Zijn zelfstandigheid ... "
(Hebreeën 1:3, HSV2010)

God heeft zichzelf afgebeeld in zijn Zoon Jezus. In Hem is de onzichtbare God zichtbaar geworden. Jezus zei:

"Ik en de Vader zijn één." (Johannes 10:30, HSV2010)

"... Wie mij gezien heeft, heeft de Vader gezien ..." (Johannes 14:9, NBG1951/NBV2004)

In veel opzichten is Jezus het evenbeeld van God. Jezus zelf hier hierover onder meer de volgende uitspraken gedaan:

- Jezus spreekt zoals God de Vader
"... ik zeg tegen de wereld wat ik gehoord heb van hem (=God de Vader) die mij gezonden heeft, en hij is betrouwbaar." (Johannes 8:26, NBV2004)
- Jezus is voortdurend in contact met God de Vader en doet precies wat de Vader wil.
"Hij die mij gezonden heeft is bij mij; hij heeft me niet alleen gelaten, omdat ik altijd doe wat hij wil." (Johannes 8:29, NBV2004)
- Jezus doet alles zoals God de Vader zou doen.
"... Waarachtig, ik verzeker u: de Zoon kan niets uit zichzelf doen, hij kan alleen doen wat hij de Vader ziet doen; en wat de Vader doet, dat doet de Zoon op dezelfde manier." (Johannes 5:19, NBV2004)

Door het lezen van de evangeliën in de Bijbel leer je Jezus kennen. En dan leer je ook meer over wie God de Vader is, want Jezus heeft hetzelfde karakter als God de Vader. De apostel Paulus schreef:

"Hij is het beeld van de onzichtbare God ..." (Kolossenzen 1:15, WV2012)

"Want in Hem woont het hele wezen van God in een lichamelijke gestalte." (Kolossenzen 2:9, HB2008)

Dit alles zou ik willen samenvatten in de volgende oneliner, die met zorg geformuleerd is:

Jezus lijkt als één druppel water op God de Vader.

1.2. Jezus is God

In het Nieuwe Testament kun je veel uitspraken vinden waarin wordt bevestigd dat Jezus de Zoon van God is en dat Hij God is, samen met God de Vader en de Heilige Geest. Daarbij is Jezus onderworpen aan het gezag van de God de Vader.

Er worden zoveel goddelijke eigenschappen van Jezus vermeld dat we onmogelijk de goddelijkheid van Jezus kunnen ontkennen. Het is één van de meest fundamentele pijlers van het christelijke geloof.

God is mens geworden

In het vorige onderwerp lazen we de volgende Bijbelgedeelten over Jezus:

"Hij is het beeld van de onzichtbare God ..." (Kolossenzen 1:15, WV2012)

"Want in Hem woont het hele wezen van God in een lichamelijke gestalte." (Kolossenzen 2:9, HB2008)

God heeft dus niet een gedeelte, maar alles van zichzelf in zijn Zoon gelegd. Daarom is Jezus niet alleen goddelijk, maar een verschijningsvorm van God zelf. Jezus is God in mensengedaante, om voor 100% te kunnen functioneren in de materiële wereld. Jezus heeft, evenals de Vader, leven in zichzelf (Johannes 5:26).

Jezus wordt in de Bijbel verschillende keren nadrukkelijk God genoemd:

"... de verschijning van de heerlijkheid van onze grote God en redder, Christus Jezus." (Titus 2:13, GNB1996)

In Matteüs 1 wordt een profetie uit het Oude Testament geciteerd en op Jezus toegepast in verband met de maagdelijke geboorte bij zijn moeder Maria:

"De maagd zal zwanger zijn en een zoon baren, en men zal hem de naam Immanuel geven,' wat in onze taal betekent 'God met ons.' " (Matteüs 1:23, NBV2004)

In Jezus is de Godheid bij de mensen komen wonen. Het is een ontzagwekkend feit! Toen Tomas oog in oog kwam te staan met Jezus na zijn opstanding riep hij uit:

"... Mijn Heer, mijn God!" (Johannes 20:28, NBV2004)

Als Tomas iets verkeerd had gezegd, zou Jezus hem zeker hebben gecorrigeerd. Jezus had een diep respect voor zijn Vader en zou nooit iets doen dat tegen de eer en het belang van God de Vader inging.

De apostel Paulus benoemt de goddelijkheid van Jezus op de volgende manier:

"Hij (=Jezus) die de gestalte van God had, hield zijn gelijkheid aan God niet vast, maar deed er afstand van. Hij nam de gestalte aan van een slaaf en werd gelijk aan een mens ..." (Filippenzen 2:6-7, NBV2004)

De Kerk van de eerste eeuwen beschouwde de Hebreënbrief als de belangrijkste Bijbelpassage over de komst van Jezus. Daarin lezen we nog een gedeelte dat de goddelijkheid van Jezus beschrijft:

"Maar tegen de Zoon zegt hij: God, uw troon houdt stand tot in alle eeuwigheid ..." (Hebreëën 1:8, NBV2004)

Al met al blijkt dat de stelling 'Jezus is God' een ijzersterk Bijbels fundament heeft.

Schepper naast God

Jezus was nadrukkelijk betrokken bij de totstandkoming van de [schepping](#) en daarom is het onmogelijk om Hem alleen als mens te beschouwen.

"zijn Zoon ... door wie Hij (=God) de wereld heeft geschapen." (Hebreeën 1:2, NBV2004)

"Want God heeft door hem (=Jezus) alles geschapen in de hemel en op de aarde, het zichtbare en het onzichtbare, zoals tronen en heerschappijen, overheden en machten. Alles is door hem en voor hem geschapen. Hij bestaat vóór alles en alles bestaat dankzij hem." (Kolossenzen 1:16-17, GNB1996)

We weten dat God de aarde vorm gaf door te spreken. In Genesis 1 lezen we steeds dat God iets zei, en vervolgens maakte Hij het. De evangelist Johannes noemt Jezus op een filosofische manier ook wel het 'mens geworden Woord' genoemd ofwel de levende boodschap van God:

"Het Woord was in de wereld, de wereld is door hem ontstaan en toch kende de wereld hem niet ... Het Woord is mens geworden en heeft bij ons gewoond, vol van goedheid en waarheid, en wij hebben zijn grootheid gezien, de grootheid van de enige Zoon van de Vader." (Johannes 1:10,14, NBV2004)

Jezus was meer dan een bijzonder mens

Er zijn nog meer redenen waarom Jezus meer was dan een gewoon mens, waardoor zijn goddelijkheid naar voren kwam. Enkele daarvan zijn:

- Goddelijke wijsheid** - Al in zijn jonge jaren had Jezus opmerkelijk veel inzicht in de dingen van God:
"Na drie dagen vonden ze hem in de tempel, waar hij tussen de leraren zat, terwijl hij naar hen luisterde en hun vragen stelde. Allen die hem hoorden stonden versteld van zijn inzicht en zijn antwoorden." (Lucas 2:46-47, NBV2004)
Ook later viel zijn bovennatuurlijke wijsheid op bij zijn onderwijs:
"Toen de sabbat was aangebroken, gaf hij onderricht in de synagoge, en vele toehoorders waren stomverbaasd en zeiden: 'Waar haalt hij dat allemaal vandaan? Wat is dat voor wijsheid die hem gegeven is?' ..." (Marcus 6:2, NBV2004)
- Goddelijke voorkennis** - In het Nieuwe Testament kunnen we verschillende uitspraken van Jezus lezen waaruit blijkt dat Jezus wist wat er in de toekomst zou gebeuren. Enkele voorbeelden:
 - Toen Jezus enkele discipelen opdroeg de [laatste pesachmaaltijd](#) voor te bereiden, kon Hij hen vertellen dat ze een man met een kruik op zijn hoofd zouden tegenkomen en dat die man hen een zaal zou aanbieden (Lucas 22:10-12).
 - Jezus wist van tevoren dat [Judas](#) Hem zou verraden (Johannes 13:11).
- Goddelijk gezag** - Het viel de mensen op dat Jezus steeds met gezag sprak, totaal anders dan wat ze ooit hadden meegemaakt:
"Ze waren diep onder de indruk van zijn onderricht, want hij sprak met gezag." (Lucas 4:32, NBV2004)
"... Nog nooit heeft een mens zo gesproken!" (Johannes 7:46, NBV2004)
- Zondeloosheid** - Jezus onderscheidde zich van alle mensen door zijn volmaakte zondeloosheid.
"Want niemand op aarde is zo rechtvaardig, dat hij goed doet zonder te zondigen." (Prediker 7:20, NBG1951)
"Onze hogepriester kan volledig meevoelen met onze zwakheden. Hij heeft alle beproevingen net zo ondergaan als wij. Alleen, gezondigd heeft hij niet." (Hebreeën 4:15, GNB1996)

1.3. Jezus de Mensenzoon

Jezus is God en mens

Jezus is tegelijk volledig God en volledig mens. Jezus noemde zichzelf zowel [Zoon van God](#) als Mensenzoon. Als mensen hebben we moeite om daarbij de juiste balans te bewaren. Bij het lezen van de evangeliën zien sommige

Bijbellezers alleen maar de Zoon van God, die alles kon omdat Hij God was. Ze gaan dan voorbij aan zijn menselijkheid. Andere Bijbellezers zien Hem in de eerste plaats als mens, die een goed voorbeeld gaf en hebben te weinig oog voor zijn goddelijkheid. Maar Jezus heeft een volledig goddelijke natuur en Hij is ruim tweeduizend jaar geleden op aarde geboren en heeft daar een volledige menselijke natuur aangenomen.

Jezus was mens onder de mensen

Jezus noemde zichzelf het liefst de Mensenzoon. Hij liep er niet mee te koop dat Hij ook de Zoon van God was en de beloofde messias. Ik denk dat Jezus liever wilde dat de mensen dat zelf zouden ontdekken op grond van wat ze van Hem hoorden en zagen. Jezus was mens onder de mensen (Johannes 1:4). Hij was openhartig en toegankelijk, Hij gedroeg zich niet als een verheven leraar die zich ver boven zijn discipelen plaatste, maar ging met hen om als met vrienden. Zo heel gewoon, en dat was juist het bijzondere van Jezus, want Hij was niet minder dan God zelf.

Jezus liet vooral zijn leven spreken. Hij had belangstelling voor alle mensen, voor armen en rijken, voor jong en oud, voor mannen en vrouwen, voor aanzienlijken en verachten. Overal waar Hij kwam liet Hij het ware karakter van God zien en liet Hij een spoor van zegen achter. Met het oog daarop zei Jezus:

"... Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien ..." (Johannes 14:9, NBG1951)

Jezus stond open voor alle mensen die Hem nodig hadden. Hij genas talloze zieken. Zelfs de meest verachte mensen uit de samenleving, zoals prostituees en corrupte belastinginners, hielp Hij om een nieuw leven van God te ontvangen. Velen van hen ontvingen Gods vergeving en werden zijn trouwe volgelingen. Zelfs één van de twee criminelen, die tegelijk met Jezus gekruisigd werden, hielp Hij om de weg tot God te vinden. Daarnaast had Jezus weinig respect voor mensen die zichzelf beschouwden als onberispelijke Joden, die door hun nauwkeurige naleving van de levenswet zichzelf tot de hoogste geestelijke elite hadden bevorderd.

Als Mensenzoon is Jezus geloofwaardig

Er kan geen enkele twijfel zijn over het feit dat Jezus op aarde geleefd heeft. Ook in bronnen buiten de Bijbel is dit bevestigd, zoals door enkele geschiedschrijvers uit de Oudheid:

- Tacitus, een Romeinse historicus
- Suetonius, een Romeinse historicus
- Flavius Jozefus, een Joodse historicus

Jezus was bovenal echt, geen fanaticus, geen geestelijke leider die zijn volgelingen opzweepte tot extreme daden. Hij had een volkomen rein, zuiver leven zonder zonde (Hebreeën 4:15), zoals nooit iemand voor Hem of na Hem ooit heeft laten zien. Bij alle andere geestelijke leiders, profeten, goeroes, stichters van religies of geestelijke stromingen kunnen we schaduwkanten in hun levens waarnemen, maar bij Jezus niet. Jezus kwam om te dienen en zijn leven te geven en was daarmee de meest geloofwaardige geestelijke leider die ooit op aarde geleefd heeft.

Door zijn levensstijl raakte Jezus de harten aan van alle mensen die Hem ontmoetten. Je kon niet onverschillig blijven als je Hem gezien had. Als je hart openstond voor het goede, voelde je je thuis bij Hem. Maar als je wat te verbergen had, voelde je in je geweten aangesproken en dan bleef je maar liever bij Jezus vandaan.

Het is ondenkbaar dat Jezus zich vrijwillig overgaf aan een onmenselijke lijdensweg met als enige doel de mensheid op te zadelen met een verzameling leugens. Talloze gelovigen hebben hun geloof in Jezus met de dood moeten bekopen, en bijna dagelijks gebeurt dit nog steeds. Dat is geen blind fanatisme, maar een bewuste keuze van mensen omdat zij weten dat Jezus de waarheid sprak en dat zijn sterven de bron opende naar een eeuwig leven dat geen utopie of droom is, maar een werkelijkheid die minstens even reëel is als de wereld waarin we leven.

Jezus is de 'tweede Adam'

De apostel Paulus vergeleek Jezus met Adam, de eerste mens die door God was geschapen. Door zijn zondeval bewees Adam zijn onbetrouwbaarheid, opstandigheid en gebrek aan vertrouwen op God. Jezus was het tegenbeeld van Adam doordat Hij als Mensenzoon volkomen betrouwbaar was. Jezus heeft zijn missie op de aarde in volkomen gehoorzaamheid van God uitgevoerd.

"Daarom, gelijk door één mens de zonde de wereld is binnengekomen en door de zonde de dood, zo is ook de dood tot alle mensen doorgedaan, omdat allen gezondigd hebben." (Romeinen 5:12, NBG1951)

"Want, gelijk door de ongehoorzaamheid van één mens zeer velen zondaren geworden zijn, zo zullen ook door de gehoorzaamheid van één zeer velen rechtvaardigen worden." (Romeinen 5:19, NBG1951)

De Mensenzoon is de komende koning

Toch heeft de titel 'Mensenzoon' ook nog een andere betekenis. Elke Jood wist in Jezus' tijd dat daarmee nadrukkelijk de messias werd bedoeld, die door de profeet Daniël ook zo werd genoemd:

"Ik bleef toekijken in de nachtgezichten en zie, met de wolken des hemels kwam iemand gelijk een mensenzoon; hij begaf zich tot de Oude van dagen (=God), en men leidde hem voor deze; en hem werd heerschappij gegeven en eer en koninklijke macht, en alle volken, natiën en talen dienden hem. Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die niet zal vergaan, en zijn koningschap is een, dat onverderfelijk is." (Daniël 7:13-14, NBG1951)

Dus de titel 'Mensenzoon' kan dus in verband worden gebracht met 'messias', de toekomstige koning van Israël en de hele wereld.

Tijdens het verhoor van Jezus, voorafgaande aan zijn kruisdood, vroeg de hogepriester Kajafas aan Jezus:

"... Bent u de messias, de Zoon van de Gezegende?" (Marcus 14:61, NBV2004)

Jezus antwoordde toen met een volmondig 'JA' en voegde er het volgende aan toe:

"... Maar ik zeg tegen u allen: vanaf nu zult u de Mensenzoon zien zitten aan de rechterhand van de Machtige en hem zien komen op de wolken van de hemel." (Matteüs 26:64, NBV2004)

Wij verwachten dat Jezus naar de aarde zal terugkomen en zal optreden als rechter en heerser over de hele wereld.

1.4. Jezus de Zoon van David

Profetieën over Jezus als de Zoon van David

Eeuwen voor de geboorte van Jezus wisten de mensen dat de messias een nakomeling van koning David zou zijn:

"En Mijn Knecht David (d.w.z. Davids Zoon) zal koning over hen zijn. Voor hen allen zal er één Herder zijn. Zij zullen in Mijn bepalingen wandelen en Mijn verordeningen in acht nemen en die houden." (Ezechiël 37:24, HSV2010)

"De dag zal komen - spreekt de HEER - dat ik aan Davids stam een rechtmatige telg laat ontspruiten, die als koning een wijs beleid zal voeren en die in het land recht en gerechtigheid zal handhaven. Dan wordt

Juda verlost en zal Israël in vrede leven. Zijn naam zal zijn 'De HEER is onze gerechtigheid'. (Jeremia 23:5-6, NBV2004)

Jezus is niet de lijfelijke Zoon van David, omdat Hij door de Heilige Geest bij [Maria](#) is verwekt. Maar via zijn aardse pleegouders heeft Hij het recht om zich nakomeling van David te noemen.

Jezus en David

Er is geen koning in het Oude Testament, die zo vaak genoemd wordt als koning David. Als geen ander was hij een voorafschaduw van koning Jezus. Er zijn veel overeenkomsten tussen David en Jezus, zoals:

- Ze werden beiden geboren in Betlehem (1 Samuel 16:4-13; Lucas 2:1-20).
- Ze hebben beiden gestreden tegen de sterkst denkbare vijand: David tegen Goliath, Jezus tegen de satan. Beiden hebben glansrijk gewonnen! De apostel Johannes hoorde tijdens zijn visioen een engel zeggen: *"... de leeuw uit de stam Juda, de telg van David, heeft de overwinning behaald."* (Openbaring 5:5, NBV2004)
- Ze werden beiden uit jaloezie vervolgd door een koning: David door koning Saul (1 Samuel 18-26), Jezus door koning Herodes (Matteüs 2:13-18).
- Ze hadden beiden een opvallend diepe [relatie met God](#).
- God hield van David en stelde hem als voorbeeld voor alle andere koningen. God noemde Jezus 'zijn geliefde Zoon' (Matteüs 3:17). Trouwens: de naam 'David' betekent: geliefde.
- David zong over godverlatenheid in Psalm 22, Jezus heeft die uiterste godverlatenheid meegemaakt toen Hij stierf als vervloekte en gekruisigde. Deze Psalm bevat verschillende profetieën met details die in de [lijdensgeschiedenis](#) van Jezus zijn vervuld.
- David zong over God als goede herder ([Psalm 23](#)), Jezus was ook de [goede herder](#) (Johannes 10:1-18).

Gods verbond met David

Toen koning David in Jeruzalem regeerde en te kennen gaf dat Hij een tempel voor God wilde bouwen, stuurde God de profeet Natan naar hem toe. Hij moest David namens God vertellen dat niet hij, maar zijn zoon Salomo later een tempel zou mogen bouwen. Maar God maakte ook een plechtige afspraak met David over zijn troonopvolging:

"Wanneer je leven voorbij is en je bij je voorouders te ruste gaat, zal ik je laten opvolgen door je eigen zoon en hem een bestendig koningschap schenken. Hij zal een huis bouwen voor mijn naam, en ik zal ervoor zorgen dat zijn troon nooit wankelt. Ik zal een vader voor hem zijn en hij voor mij een zoon' ... " (2 Samuel 7:12-16, NBV2004)

De zoon van David, die hem later zou opvolgen, was Salomo. Zijn naam betekent 'vrede' en tijdens zijn regering maakte het volk Israël een ware glorie-tijd mee, met voortdurend vrede en voorspoed. Daarin was Davids Zoon Salomo een beeld van Jezus, die eens als vredevorst zal regeren tijdens het [messiaanse vrederijk](#) en ook daarna op de [nieuwe aarde](#).

De profetie aan David eindigde met de volgende woorden:

"Jou stel ik in het vooruitzicht dat je koningshuis eeuwig zal voortbestaan en je troon nooit zal wankelen." (2 Samuel 7:12-3 en 16, NBV2004)

We weten dat er eeuwenlang geen troonopvolger uit het geslacht van David over het volk Israël heeft geregeerd. Deze woorden kunnen dus alleen maar betrekking hebben op het [toekomstige koningschap van Jezus](#) na zijn wederkomst.

Jezus wordt Davids Zoon genoemd

In het Nieuwe Testament wordt Jezus op enkele opvallende plaatsen Zoon van David genoemd. Kijk maar naar de volgende voorbeelden:

- In de allereerste Bijbeltekst van het Nieuwe Testament wordt Jezus al Zoon van David genoemd en daarna volgt zijn geslachtsregister als afstammeling van David (Matteüs 1):
"Het geslachtsregister van Jezus Christus, de Zoon van David, de Zoon van Abraham." (Matteüs 1:1, HSV2010)
- Bij de [aankondiging van Jezus' geboorte](#) vertelde de engel Gabriël aan Maria dat Jezus de troon van 'zijn vader David' zou ontvangen.
"Hij zal een groot man worden en Zoon van de Allerhoogste worden genoemd, en God, de Heer, zal hem de troon van zijn vader David geven." (Lucas 1:32, NBV2004)
- God regelde het zo dat Jezus [geboren werd in Betlehem](#), de stad van David (Lucas 2:4), hoewel zijn aardse ouders in Nazaret woonden. Daarover had de profeet Micha eeuwen van tevoren al geprofeteerd:
"Uit jou, Betlehem in Efrata, te klein om tot Juda's geslachten te behoren, uit jou komt iemand voort die voor mij over Israël zal heersen. Zijn oorsprong ligt in lang vervlogen tijden, in de dagen van weleer." (Micha 5:1-2, NBV2004)
- De blinde [Bartimeüs](#) 'zag' Jezus als de beloofde Zoon van David:
"Toen hij hoorde dat Jezus uit Nazaret voorbijkwam, begon hij te schreeuwen: 'Zoon van David, Jezus, heb medelijden met mij!' " (Marcus 10:47, NBV2004)
- Bij de [intocht in Jeruzalem](#), kort voor zijn kruisiging, werd Jezus toegezongen:
"Hosanna de Zoon van David, gezegend Hij, die komt in de naam van de Heer" (Matteüs 21:9).
Ook later in de tempel riepen mensen dezelfde woorden (Matteüs 21:15) en Jezus accepteerde deze benaming.

1.5. Jezus de messias

Christus = messias, gezalfde

De naam 'Christus' betekent letterlijk 'de gezalfde' en dat is ook de betekenis van 'messias'. De naam 'Christus' komt in het Nieuwe Testament vaak voor, in de brieven zelfs vaker dan 'Jezus' en 'Heer'. Jezus was gezalfd met de Heilige Geest bij [zijn doop door Johannes](#). Hiervan sprak de apostel Petrus later met de volgende woorden:

"U weet wat er in heel het Joodse land is gebeurd, hoe het begon in Galilea, hoe God, na de doop waartoe Johannes opriep, Jezus uit Nazaret met de heilige Geest heeft gezalfd en met kracht heeft bekleed. Hij trok als weldoener door het land en genas iedereen die in de macht van de duivel was, want God stond hem bij." (Handelingen 10:37-38, NBV2004)

In de eerste christengemeenten beseftte iedereen natuurlijk dat Jezus op en top Joods was, de lang verwachte messias waar de Joden zo lang naar hadden uitgekeken. Na verloop van tijd kwamen Joden en christenen steeds verder uit elkaar te staan en beschouwden de christenen Jezus steeds meer als HUN geestelijke leider omdat Hij door de meeste Joden niet aanvaard werd. Zo werd Jezus in hun beleving steeds meer verchristelijkt en steeds meer ontJoodst. En tegenwoordig is de naam 'Christus' voor de meeste christenen eigenlijk zoets als de achternaam of een tweede naam van Jezus, waarbij wordt voorbijgegaan aan zijn functie als messias, de komende koning van Israël.

Gelukkig heeft de [NBV2004 vertaling](#) op sommige plaatsen het Griekse woord 'christos' weergegeven als 'messias', namelijk overal waar Jezus' rol als de beloofde messias duidelijk aan de orde was.

"Toen vroeg hij (=Jezus) hun (=discipelen): 'En wie ben ik volgens jullie?' Petrus antwoordde: 'U bent de messias.'" (Marcus 8:29, NBV2004)

Dat is correct, maar het zou nog correcter zijn om overal in het Nieuwe Testament de benaming messias te gebruiken, maar dat zou bij veel christenen waarschijnlijk een gevoel van vervreemding geven.

De Messias is gekomen

Gedurende de jaren van Jezus' bediening op aarde hield de volgende kernvraag alle mensen bezig: Is Jezus de beloofde messias, die God aan het volk Israël beloofd had om hen te redden van de vijanden en die een heilsstaat zal oprichten? Zijn discipelen geloofden dit al vanaf het begin. Toen Andreas Petrus aanspoorde om voor het eerst Jezus te ontmoeten zei hij:

"... 'We hebben de Messias gevonden,' zei hij tegen hem. Messias betekent Christus, Gezalfde." (Johannes 1:42, GNB1996)

Toen Natanaël, die ook één van de twaalf discipelen zou worden, Jezus ontmoette zei hij:

"Rabbi, u bent de Zoon van God, u bent de koning van Israël!" (Johannes 1:49, NBV2004)

Zelfs de demonische geesten, die door Jezus werden uitgedreven maakten overal bekend dat Jezus de messias was. Niet dat dit het soort reclame was waar Jezus op zat te wachten, maar hun getuigenis was wel hoorbaar voor de omstanders. Dit was één van de weinige keren dat demonen de waarheid hebben gesproken.

"Hij (=Jezus) dreef ook veel demonen uit, die schreeuwden: 'Jij bent de Zoon van God!' Hij sprak hen bestraffend toe en verbood hun iets te zeggen; ze wisten immers dat hij de messias was." (Lucas 4:41, NBV2004)

De Joodse leiders en de farizeeën hebben steeds geweigerd Jezus te erkennen als de door God gezonden messias. Hierover is in de vier evangeliën veel geschreven. Na de opstanding van Jezus probeerden de apostelen hen ervan te overtuigen dat Jezus toch wel degelijk de beloofde messias was. De genezing van een verlamde man in de naam van Jezus de messias had dat immers bevestigd:

"Dus moet heel het huis Israël zeker weten dat God Hem tot Heer en Messias heeft aangesteld, deze Jezus, die u hebt gekruisigd." (Handelingen 2:36, WV2012)

De Zoon van David is de messias

Dat de messias een nakomeling van David zou zijn, daarover bestond in de dagen van Jezus geen twijfel. In zijn laatste discussie met de farizeeën gaf Jezus op een indirecte manier een duidelijk visitekaartje van zichzelf af:

"Nu de farizeeën om hem heen stonden, stelde Jezus hun deze vraag: 'Wat denkt u over de messias? Van wie is hij een zoon?' 'Van David,' antwoordden ze. Jezus vroeg: 'Hoe kan David hem dan, geïnspireerd door de Geest, Heer noemen? Want hij zegt: 'De Heer sprak tot mijn Heer: 'Neem plaats aan mijn rechterhand, tot ik je vijanden onder je voeten heb gelegd.'" Als David hem dus Heer noemt, hoe kan hij dan zijn zoon zijn?' En niemand was in staat hem een antwoord te geven, noch durfde iemand hem vanaf die dag nog een vraag te stellen." (Matteüs 22:41-46, NBV2004)

Deze argumentatie is belangrijk, want hier bewijst Jezus vanuit de Schriften (Psalm 110:1) dat de messias iemand zou zijn met uitzonderlijk hoge goddelijke autoriteit. Jezus claimde de messias te zijn, de Zoon van God. De farizeeën hadden geen weerwoord tegen deze overtuigende woorden. Het was de laatste discussie die Jezus ooit met hen gevoerd heeft.

In de vroegchristelijke kerk gold dit als het meest duidelijke bewijs tegenover Joden dat Jezus de messias was.

1.6. Jezus de profeet

Profetie over Jezus als profeet

Eeuwen tevoren had Mozes (die zelf ook een profeet was) geprofeteerd over de komst van Jezus als DE grote profeet. In het Nieuwe Testament wordt bevestigd dat deze profetie op Jezus betrekking had:

"Ik zal een Profeet voor hen doen opstaan uit het midden van hun broeders, zoals u. Ik zal Mijn woorden in Zijn mond geven, en alles wat Ik Hem gebied, zal Hij tot hen spreken." (Deuteronomium 18:18, HSV2010)

"Mozes heeft al gezegd: 'De Heer, uw God, zal in uw midden een profeet zoals ik laten opstaan; luister naar hem en naar alles wat hij u zal zeggen.'" (Handelingen 3:22, NBV2004)

Interessant dat Mozes over Jezus sprak als: 'net zo'n profeet zoals ik'. Mozes was de belangrijkste persoon van het Oude Testament, terwijl Jezus de hoofdpersoon is van het Nieuwe Testament.

De grootste profeet

"... Jezus uit Nazaret, een machtig profeet in woord en daad in de ogen van God en van het hele volk." (Lucas 24:19, NBV2004)

Jezus was de grootste profeet die ooit op de aarde heeft geleefd. De islam erkent Jezus niet als de Zoon van God, maar wel als de grootste profeet tot die tijd. In christelijke kringen wordt de profetische bediening van Jezus wat onderbelicht, terwijl zijn lijden, sterven en opstanding veel meer worden benadrukt. Maar dat neemt niet weg dat het profetisch spreken van Jezus van groot belang was. Een profeet is iemand die woorden van God aan mensen doorgeeft. In die zin zouden we ALLE uitspraken van Jezus als profetische uitspraken kunnen noemen.

Als profeet had Jezus bovennatuurlijke kennis en inzichten. Wanneer nodig liet Hij dat ook blijken, bijvoorbeeld bij de eerste ontmoeting met Natanaël. Jezus begroette hem op een opmerkelijke manier, alsof Hij hem al eerder had ontmoet:

"... Daar heb je een echte Israëliet, in wie geen oneerlijkheid is." (Johannes 1:47, WV2012)

Natanaël verbaasde zich over deze aanspraak.

" 'Waar kent U mij van?' vroeg Natanaël. Jezus gaf hem ten antwoord: 'Nog voordat Filippus je kwam roepen, toen je onder de vijgenboom zat, had Ik je al gezien.' " (Johannes 1:48, WV2012)

Ik denk dat Jezus deze dingen tegen Natanaël zei omdat die een extra zetje nodig had om hem te overtuigen. Natanaël bleek een helder geestelijk inzicht te hebben want hij trok daarna onmiddellijk de conclusie: Jezus is een profeet. Het kan niet anders: Hij is WERKELIJK de messias.

" 'Rabbi,' zei Natanaël, 'U bent de Zoon van God, U bent de koning van Israël!' " (Johannes 1:49, WV2012)

Veel leeftijdsgenoten van Jezus kwamen tot dezelfde conclusie:

"Toen de mensen het wonderteken dat hij gedaan had zagen, zeiden ze: 'Hij moet wel de profeet zijn die in de wereld zou komen.' " (Johannes 6:14, NBV2004)

"Toen hij (=Jezus) Jeruzalem binnenging, raakte de hele stad in rep en roer. 'Wie is die man?' wilde men weten. Uit de menigte werd geantwoord: 'Dat is Jezus, de profeet uit Nazaret in Galilea.' " (Matteüs 21:10-11, NBV2004)

Voorkennis van Jezus

Jezus wilde evenals de afgelopen jaren het pesachmaal in Jeruzalem vieren, samen met zijn discipelen. Hij stuurde enkele discipelen eropuit om een zaaltje te reserveren, inkopen te doen en alles klaar te zetten. Jezus gaf hen de volgende instructies:

"... 'Let op, wanneer jullie de stad in gegaan zijn, zal jullie een man tegemoet komen die een kruik water draagt. Volg hem naar het huis waar hij binnengaat, en zeg tegen de heer van dat huis: 'De meester vraagt u: 'Waar is het gastenvertrek waar ik met mijn leerlingen het pesachmaal kan eten?'' Hij zal jullie een grote bovenzaal wijzen die al is ingericht; maak het daar klaar.' " (Lucas 22:10-12, NBV2004)

Deze instructies waren zodanig dat de andere discipelen daar niet uit konden opmaken waar het pesachmaal precies gehouden zou worden. Deed Jezus dit om te voorkomen dat Judas de plaats anders zou verraden aan de Joodse leiders? Jezus wist immers allang van zijn plannen om Hem te verraden.

"Ze gingen op weg, en alles gebeurde zoals hij gezegd had, en ze bereidden het pesachmaal." (Lucas 22:13, NBV2004)

Jezus profeteert over zichzelf

Vaak denken we bij 'profetie' vooral aan uitspraken over toekomstige gebeurtenissen. Die komen we bij Jezus ook veel tegen. De bekendste voorbeelden daarvan zijn:

1.7. Jezus de prediker en leraar

De belangrijkste bezigheid van Jezus gedurende de jaren dat Hij op aarde leefde (afgezien van zijn plaatsvervangend lijden en sterven) was: mensen vertellen en onderwijzen over God de Vader en door zijn dienende, zegenende optreden het karakter van God laten zien.

Jezus was een evangelist die de mensen het goede nieuws verkondigde over het (nieuwe) koninkrijk van de hemel en hen stimuleerde om in Hem te geloven als de door God gezonden messias en de Zoon van God. Daarnaast deed Jezus ook veel wonderen om zijn onderwijs te bevestigen.

Rabbi Jezus

Jezus werd meestal aangesproken als meester of rabbi. De beide aanspreektitels betekenden: godsdienstleraar. In de tijd van Jezus waren er veel Joodse rabbi's die discipelen om zich heen verzamelden om hen uitvoerig te onderwijzen in de wet van Mozes. Een discipel volgt niet alleen de lessen van zijn rabbi, maar probeert ook te leven zoals hij.

Het volgende Bijbelgedeelte gaat over de eerste ontmoeting van Jezus met twee van zijn naaste discipelen:

"Jezus draaide zich om, en toen hij zag dat ze hem volgden, zei hij: 'Wat zoeken jullie?' 'rabbi,' zeiden zij tegen hem (dat is in onze taal 'meester'), 'waar logeert u?' " (Johannes 1:38, NBV2004)

De apostelen van Jezus kregen de opdracht om mensen uit alle volken tot discipelen van Hem te maken. Jezus is nog steeds de rabbi voor alle christengelovigen van vandaag, die zich natuurlijk hun leven lang door Hem laten onderwijzen (vanuit de Bijbel).

Een andere manier van onderwijs

In de tijd van Jezus ontvingen de Israëlieten (meestal Joden genoemd) hun onderwijs van farizeeën en de wetgeleerden. Het onderwijs van Jezus was heel anders. Jezus gaf hen geen les in het nauwkeurig opvolgen van

massa's gedetailleerde wetsregels, maar Hij maakte hen op een ontspannen manier vertrouwd met de denkwijze van God. Jezus drong de mensen niets op en legde geen ondraaglijke lasten op hun schouders. Wel wees Hij hen voortdurend op de consequenties van het al of niet leven zoals God het bedoeld had.

Enkele van de bekendste toespraken die Jezus hield voor een grote hoeveelheid mensen zijn:

- de Bergrede (Matteüs 5-7)
- de Rede op de vlakte (Lucas 6:20-49)

In deze Bijbelgedeelten komen enkele gedeelten voor die sterk op elkaar lijken. We mogen ervan uitgaan dat Jezus op verschillende plaatsen over hetzelfde onderwerp sprak. Daarom is het niet verwonderlijk dat we in verschillende evangeliën verhalen van dezelfde strekking vinden, maar met verschillende bewoordingen.

De prediking van Jezus was vaak behoorlijk zwart-wit en Hij stelde mensen dikwijls voor de keus uit twee opties: het goede of het slechte doen. Je dient God, of je dient de satan. Twee bestemmingen: het leven of de dood.

Het meest diepgaande onderwijs gaf Jezus aan zijn twaalf discipelen. Op die manier gaf Hij hen de nodige kennis en inzichten om later als apostelen het goede nieuws van Jezus door te geven. Zie bijvoorbeeld Johannes 14-16.

Gelijkenissen

Jezus vertelde dikwijls gelijkenissen als een eenvoudige, laagdrempelige vorm van onderwijs om mensen te interesseren voor het koninkrijk van de hemel.

"Met zulke en andere gelijkenissen verkondigde hij hun Gods boodschap, voor zover ze die konden begrijpen; hij sprak alleen in gelijkenissen tegen hen, maar wanneer hij alleen was met zijn leerlingen, verklaarde hij hun alles." (Marcus 4:33-34, NBV2004)

Soms bestond de toegestroomde menigte mensen voornamelijk uit nieuwsgierige toehoorders die Jezus wel eens wilden meemaken. Maar in andere gevallen sprak Jezus tot groepen mensen die MEER wilden horen en met hen ging Hij dieper op de onderwerpen in. Zie bijvoorbeeld de zogenaamde Bergrede in Matteüs 5-7.

Prediking in synagogen

Ook ging Jezus vaak voor in diensten van de synagogen, vooral in het buitengebied Galilea, bijvoorbeeld in Kafarnaüm:

"Hij ging naar Kafarnaüm, een stad in Galilea, waar hij de inwoners steeds op sabbat onderwees. Ze waren diep onder de indruk van zijn onderricht, want hij sprak met gezag." (Lucas 4:31-32, NBV2004)

Maar ook in Judea, het meest toonaangevende deel van het Joodse land, predikte Jezus zijn boodschap in de synagogen (Lucas 4:44).

Jezus sprak de waarheid

Altijd en overal heeft Jezus de waarheid gesproken, de volle waarheid en niets anders dan de waarheid. Hij bracht de zuivere waarheid van God. Een waarheid die niet als een molensteen op je hart ligt, maar een bevrijdende waarheid. Een waarheid waarvan je diep in je hart aanvoelt dat die zuiver, goed en heilzaam is.

"U zult de waarheid kennen, en de waarheid zal u bevrijden." (Johannes 8:32, NBV2004)

Enkele voorbeelden van uitspraken die de betrouwbaarheid van zijn (profetische) woorden aantonen:

- Jezus had van tevoren gezegd dat Hij verworpen zou worden door de Joodse leiders en gedood zou worden (Matteüs 16:21). Dat is ook zo gebeurd.
- Jezus had van tevoren gezegd dat Hij uit de dood zou opstaan (Matteüs 16:21). Het is gebeurd.
- Jezus had zijn discipelen beloofd de Heilige Geest te zenden (Johannes 14:16). Het is gebeurd (Handelingen 2).
- Jezus heeft gezegd dat Hij naar de hemel zou gaan om naar de Vader te gaan (Johannes 14:1-4). Het is gebeurd. Stefanus heeft Hem gezien in zijn hemelse glorie, aan Gods rechterhand (Handelingen 7:55).
- Jezus heeft gezegd dat er geloofsvervolgingen zouden komen voor zijn volgelingen door de eeuwen heen (Matteüs 24:9-13). Het is gebeurd en het gebeurt nog steeds.
- Jezus heeft gezegd dat Hij eenmaal zal terugkomen (Matteüs 26:30-32). Het zal gebeuren. Honderd procent zeker.

Drie van de naaste discipelen van Jezus hebben eenmaal de stem van God de Vader gehoord, bij de zogenaamde verheerlijking op de berg. God zei bij die gelegenheid:

"... Dit is mijn Zoon, mijn uitverkorene, luister naar hem!" (Lucas 9:35, NBV2004)

Ook nu spreekt Jezus nog de waarheid vanuit de Bijbel. Geloof elk woord van wat Hij daarin tot je zegt. Geen andere woorden zijn zo geloofwaardig en betrouwbaar als die van Jezus, die terecht heeft gezegd:

"... Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand kan bij de Vader komen dan door mij." (Johannes 14:6, NBV2004)

1.8. Jezus de verlosser

Verlosser, redder, bevrijder

Jezus is de eigenaam die Jezus bij zijn geboorte op aarde ontving van zijn aardse ouders, zoals de engel Gabriël tegen zijn moeder Maria had gezegd:

"Je zult zwanger worden en een zoon krijgen. Je moet hem Jezus noemen." (Lucas 1:31, BGT2012)

In het Hebreeuws was zijn naam: Yeshua, uitgesproken als 'Jesjoea' (God redt). In het Oude en Nieuwe Testament wordt God de Vader de redder van Israël genoemd (zie bijvoorbeeld Jesaja 45:21-23; Lucas 1:47; 1 Timoteüs 2:3). Deze titel is ook op Jezus van toepassing. Zo werd de geboorte van Jezus als volgt aan de schaapherders verteld door een engel:

"Vandaag is in de stad van David uw redder geboren: Christus, de Heer." (Lucas 2:11, GNB1996)

Jezus is degene die aan het kruis is gestorven om de mensheid te redden (=verlossen, bevrijden) uit de macht van de satan. Deze verlossing wordt individueel toegepast bij iemands wedergeboorte, waardoor de gelovige niet langer tot het machtsgebied van de satan hoort, maar een burger van Gods koninkrijk is geworden.

Als Jezus terugkomt zal Hij de wereld definitief redden van de overheersing van de satan. Ook in die betekenis wordt het woord 'verlosser' gebruikt in de Bijbel:

"Want wij zijn burgers van een rijk in de hemelen, waaruit wij ook de Here Jezus Christus als verlosser verwachten." (Filippenzen 3:20, NBG1951)

Heil, verlossing, redding, behoud en zaligheid

Als het gaat om de herschepping van de mens, komen we in de Bijbel allerlei termen tegen, die voor veel gelovigen allemaal hetzelfde lijken te zeggen. Kernwoorden zijn de nieuwtestamentische Griekse woorden

'soteria' en 'apolutrosis' die meestal worden vertaald met woorden als heil, verlossing, redding, behoud of zaligheid. Andere betekenissen: in veiligheid brengen, gezond maken, losmaken, vrijkopen, bevrijden. De woordkeuze verschilt per Bijbelvertaling. Voorbeeld:

"Gods genade is openbaar geworden tot redding van alle mensen." (Titus 2:11, NBV2004)

"Want de zaligmakende genade van God is verschenen aan alle mensen." (Titus 2:11, HSV2010)

"Want de genade Gods is verschenen, heilbrengend voor alle mensen." (Titus 2:11, NBG1951)

De ouderwets aandoende term 'heil' vind ik een prima woord in het Nederlands omdat het al die genoemde betekenissen omvat: al het goede dat God aan mensen wil geven. Het daarvan afgeleide woord 'heilzaam' wordt nog steeds gebruikt. Het is ook verwant aan het woord 'heling'.

Bevrijding uit de macht van de satan

Het begrip 'verlossing' is breder dan waar de meeste christengelovigen aan denken bij dat woord. Dat wordt duidelijker wanneer we het woord 'bevrijding' gebruiken, dat in de Nederlandse taal dezelfde betekenis heeft.

Gedurende de drie jaar van Jezus' bediening op aarde deed Hij veel wonderen, waarin Hij mensen bevrijdde van duivelse machten van leugen, zonde, ziekte en gebondenheid:

"... Hij (=Jezus) trok weldoende rond en genas allen die in de macht waren van de duivel, want God was met Hem." (Handelingen 10:38, WV2012)

Op de laatste dag van zijn bediening op aarde, bracht Jezus de satan de beslissende nederlaag toe, toen Hij zijn leven opofferde om de mensheid te kunnen vrijkopen uit de handen van de satan. Door het plaatsvervangend sterven aan het kruis kon Jezus daarna nieuw en eeuwig leven aanbieden aan iedereen die zijn leven aan Hem zou toevertrouwen. Daardoor werd de macht van de satan nog sterker beperkt.

Geestelijk welzijn

Voor nieuwtestamentische gelovigen heeft Gods heil in de eerste plaats betrekking op het geestelijke welzijn. In het verleden was 'Heiland' een bekende benaming voor God de Vader en vooral voor Jezus. Een voorbeeld daarvan vinden we ook in de TELOS vertaling:

"Maar toen de goedertierenheid en de menselijkheid van God, onze Heiland, verschenen is, heeft Hij ons behouden (lees: heil gebracht) ... door de wassing van de wedergeboorte en de vernieuwing van de Heilige Geest, die Hij rijkelijk over ons heeft uitgestort door Jezus Christus, onze Heiland." (Titus 3:4-6, TELOS 1982)

Het volgende overzicht laat vier aspecten zien van het heil dat Jezus bracht door zijn plaatsvervangend sterven aan het kruis, dat bij de wedergeboorte aan gelovigen wordt geschonken:

mensheid na de zondeval	verdienste van Jezus voor de mensheid	persoonlijk toegepast bij wedergeboorte
schuldig tegenover God	<u>Jezus droeg de zonden</u>	<u>rechtvaardigmaking</u>
ver van God	<u>Jezus bracht vrede</u>	<u>verzoening</u>
in de macht van de satan	<u>Jezus overwon de satan</u>	<u>verlossing</u>

geestelijk dood	Jezus overwon de dood	levendmaking
-----------------	-----------------------	--------------

De betekenis van het kruis voor de gelovige

Lichamelijk, aards welzijn

Maar Jezus liet door zijn optreden ook overduidelijk zien dat Hij evengoed was gekomen voor het lichamelijke, aardse welzijn van de mensen. In de Bijbel lezen we onder meer dat Hij het volgende deed:

1. zieken genezen
2. mensen te bevrijden van demonische gebondenheden
3. doden opwekken
4. mensen te eten geven
5. mensen nieuwe hoop en een nieuw perspectief geven

En in de toekomst zal Jezus de aarde bevrijden van de overheersing van de satan en regeren als de vredevorst gedurende het messiaanse vrederijk.

1.9. Jezus de levengever

Jezus is schepper en bron van leven

Jezus is een verschijningsvorm van de enige, eeuwige God. Hij is niet geboren, maar is er altijd geweest. Jezus is eeuwig en wordt in Jesaja 9:5 'eeuwige Vader' genoemd. Daarom kon Jezus van zichzelf zeggen:

"... Ik ben ... de eerste en de laatste, het begin en het einde." (Openbaring 22:13, NBG1951)

Jezus is verweven met God de Vader en leeft in volkomen harmonie met Hem. Jezus is God, is dus geen geschapen wezen en heeft leven in zichzelf (Johannes 5:26). Jezus is medeschepper naast God en dus ook: gever van leven. Het evangelie van Johannes begint met een beschrijving van Jezus als het mens geworden Woord van God:

"In het begin was het Woord, het Woord was bij God en het Woord was God. Het was in het begin bij God. Alles is erdoor ontstaan en zonder dit is niets ontstaan van wat bestaat. In het Woord was leven ..." (Johannes 1:1-4, NBV2004).

Jezus is het Leven zelf:

"Jezus zei: 'Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand kan bij de Vader komen dan door mij.'" (Johannes 14:6, NBV2004)

Petrus had als discipel goed begrepen wie Jezus was. Hij zei tegen Jezus:

"... U hebt woorden van eeuwig leven." (Johannes 6:68, HSV2010)

Belangrijkste geestelijke waarde: nieuw leven

De meeste christenen zijn vertrouwd met het idee dat Jezus de verlosser is. Daarmee denken ze vooral aan de vergeving van zonden als de belangrijkste verdienste door zijn sterven aan het kruis. Ook in de belijdenisgeschriften, die we ook wel de drie formulieren van enigheid noemen, kom je de focus tegen van zonden en vergeving.

Maar als je het evangelie van Johannes leest vind je daar een heel andere focus. De apostel Johannes, die van alle twaalf discipelen het meeste contact had gehad met Jezus en aan wie Jezus veel over zichzelf had toevertrouwd, schreef dit evangelie veel later dan de overige drie evangelisten. Hij wilde in zijn evangelie vooral een duidelijk portret schilderen van wie Jezus in diepste wezen was en wat voor Hem de allerbelangrijkste dingen waren.

"... deze zijn geschreven, opdat gij gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zoon van God, en opdat gij, gelovende, het leven hebt in zijn naam." (Johannes 20:31, NBG1951)

Het belangrijkste einddoel van Jezus was dus niet om al de zonde van de wereld op zich te nemen, en vergeving van zonden te bewerkstelligen, maar om mensen een nieuw leven te geven. Het hele evangelie van Johannes staat daar vol van. Denk maar aan de meest bekende Bijbeltekst van de hele Bijbel:

"Want God had de wereld zo lief dat hij zijn enige Zoon gegeven heeft, opdat iedereen die in hem gelooft, niet verloren gaat maar eeuwig leven heeft." (Johannes 3:16, GNB1996)

Veel Bijbellezers denken daarbij onmiddellijk aan het leven in de hemel na het einde van hun leven op aarde. Ik denk niet dat Jezus daarop doelde. Want er staat niet 'eeuwig leven ZAL HEBBEN' maar 'eeuwig leven HEEFT' voor het hier en nu. Het nieuwe leven dat Jezus geeft is goddelijk van aard (2 Petrus 1:4). Het is eigenlijk het leven van Jezus, dat je als gelovige ontvangt bij je wedergeboorte door de inwoning van de Heilige Geest, die ook wel de 'Geest van Jezus' wordt genoemd (Handelingen 16:7, Filippenzen 1:19). Omdat dit leven goddelijk van aard is, is het vanzelfsprekend niet tijdelijk maar eeuwig.

mensheid na de zondeval	verdienste van Jezus voor de hele wereld	persoonlijk toegepast bij wedergeboorte
	schuldig tegenover God	<u>Jezus droeg de zonden</u>
ver van God	<u>Jezus bracht vrede</u>	<u>verzoening</u>
in de macht van de satan	<u>Jezus overwon de satan</u>	<u>verlossing</u>
geestelijk dood	<u>Jezus overwon de dood</u>	<u>levendmaking</u>

De betekenis van het sterven en de opstanding van Jezus

Jezus heeft zijn rol als levengever op diverse manieren met verschillende beelden uitgelegd. Enkele daarvan gaan we hierna bekijken.

Jezus is het licht dat leven geeft

Jezus als licht voor de wereld wordt in het Johannes evangelie het meest genoemd. In het Oude Testament is God ook 'het licht' genoemd, in geestelijk opzicht:

"... De HEER is mijn licht, mijn heil - voor wie zou ik vrezen? ..." (Psalm 27:1, WV2012)

Ook de apostel Johannes schreef daarover:

"... God is licht, er is in hem geen spoor van duisternis." (1 Johannes 1:5, NBV2004)

Jezus is het evenbeeld van God die naar de aarde gekomen is om het licht van God op de aarde te laten schijnen. Aan het begin van zijn evangelie schreef de apostel Johannes het volgende over Jezus:

"In het begin was het Woord (=Jezus) ... In het Woord was leven en het leven was het licht voor de mensen." (Johannes 1:1-4, NBV2004)

Jezus zei van zichzelf:

"... Ik ben het licht voor de wereld. Wie mij volgt loopt nooit meer in de duisternis, maar heeft licht dat leven geeft." (Johannes 8:12, NBV2004)

De apostel Paulus legde een verband tussen de [eerste scheppingsdag](#) (waarop God het licht schiep) en de verlichting van mensenharten om Hem te leren kennen:

"... God, Die gezegd heeft dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is ook Degene Die in onze harten geschenen heeft tot verlichting met de kennis van de heerlijkheid van God in het aangezicht van Jezus Christus." (2 Korintiërs 4:6, HSV2010)

Op de nieuwe aarde zal het licht van zon, maan en sterren, niet meer nodig zijn, omdat Jezus de bron van licht en leven zal zijn, vanuit de hoofdstad die het nieuwe Jeruzalem genoemd wordt:

"En de stad heeft de zon en de maan niet nodig om haar te beschijnen, want de heerlijkheid van God verlicht haar, en het Lam is haar lamp." (Openbaring 21:23, HSV2010)

"Het zal er geen nacht meer zijn en het licht van een lamp of het licht van de zon hebben ze niet nodig, want God, de Heer, zal hun licht zijn ..." (Openbaring 22:5, NBV2004)

Jezus is het brood dat leven geeft

Brood staat symbool voor het voedsel dat mensen nodig hebben om in leven te blijven. Voedsel is van levensbelang. In dat verband zei Jezus:

"Ik ben het brood dat leven geeft ... Wie bij mij komt zal geen honger meer hebben ..." (Johannes 6:35, NBV2004)

In zijn onderwijs aan een menigte mensen legde Jezus uit dat Hij door God was gezonden om mensen nieuw leven te kunnen aanbieden wanneer ze tot geloof in Hem zouden komen. Dat nieuwe leven is de kern van het christen-zijn en dat gaat veel dieper en is veel belangrijker dan wat Bijbelkennis of het gevoel dat God bij je is.

"Onze vaders hebben het manna gegeten in de woestijn, zoals geschreven is: Hij gaf hun het brood uit de hemel te eten. Jezus dan zei tegen hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Niet Mozes heeft u het brood uit de hemel gegeven, maar Mijn Vader geeft u het ware brood uit de hemel. Want het brood van God is Hij Die uit de hemel neerdaalt en aan de wereld het leven geeft." (Johannes 6:31-33, HSV2010)

Verder legde Jezus uit dat dit nieuwe leven niet alleen voor het hier en nu was, maar dat het zou doorgaan na het sterven:

"Ik ben het brood dat leven geeft. Uw voorouders hebben in de woestijn manna gegeten en toch zijn zij gestorven. Maar dit is het brood dat uit de hemel is neergedaald; wie dit eet sterft niet. Ik ben het levende brood dat uit de hemel is neergedaald; wanneer iemand dit brood eet zal hij eeuwig leven..." (Johannes 6:48-51, NBV2004)

Jezus is het water dat leven geeft

Water is voor mensen ook nodig om in leven te blijven, evenals voedsel. Water is dus van levensbelang. Jezus had eens een uitvoerig [gesprek met een Samaritaanse vrouw](#) bij een waterput. Om het gesprek te beginnen vroeg Jezus haar om een beetje water.

"Jezus zei tegen haar: 'Als u wist wat God wil geven, en wie het is die u om water vraagt, zou u hém erom vragen en dan zou hij u levend water geven.' " (Johannes 4:10, NBV2004)

De vrouw kwam tot geloof in Jezus (zoals je kunt lezen in Johannes 4:11-30) en haar hart stroomde vol met het levende water van Jezus.

Tijdens de viering van het jaarlijkse Loofhuttenfeest (een pelgrimsfeest waarbij de woestijntocht van het volk Israël herdacht werd) was er de belangrijkste ceremonie op het tempelplein te Jeruzalem waarbij er een kruik water werd geschept uit de Siloam vijver om die als plengoffer leeg te gieten. Daar waren veel mensen bij aanwezig. Juist toen dat gebeurde kwam Jezus in actie.

"Op de laatste dag, het hoogtepunt van het feest (=loofhuttenfeest), stond Jezus in de tempel, en hij riep: 'Laat wie dorst heeft bij mij komen en drinken! 'Rivieren van levend water zullen stromen uit het hart van wie in mij gelooft,' zo zegt de Schrift.' Hiermee doelde hij op de Geest die zij die in hem geloofden zouden ontvangen..." (Johannes 7:37-39, NBV2004)

Natuurlijk zorgde dat voor de nodige consternatie. Hoe durfde Jezus dit heilige moment te verstoren door reclame te maken voor zichzelf? Maar Jezus zei deze woorden niet om te provoceren, maar vooral om de mensen te vertellen dat Hij was gekomen om een diepere waarde te geven aan dit Loofhuttenfeest. En om te vertellen dat Hij zelf de vervulling was van dat plengoffer! Zoals water uit de rotsen in de woestijn de eerste levensbehoefte voor de mensen was, zo is Hij de bron van leven binnen het koninkrijk van de hemel. De apostel Paulus schreef hierover dat de Israëlieten in de woestijn ...

"... dronken uit de geestelijke rots die hen volgde - en die rots was Christus." (1 Korintiërs 10:4, NBV2004)

Levendmaking

Toen Jezus aan het kruis stierf, heeft Hij [de dood overwonnen](#). Deze overwinning is nog eens bevestigd door zijn [opstanding uit de dood](#). Bij je wedergeboorte wordt deze overwinning persoonlijk op jou toegepast, waardoor je een nieuw leven ontvangt door de inwoning van de Heilige Geest.

Levendmaking is als het ware het sluitstuk van de wedergeboorte, waardoor de overige drie aspecten van de wedergeboorte als het ware ([rechtvaardigmaking](#), [verzoening](#) en [verlossing](#)) tot leven komen. Ontvangen van nieuw leven en wedergeboorte zijn begrippen die dan ook heel dicht bij elkaar liggen. Geboorte betekent immers niets anders dan dat je begint te leven. Wedergeboorte is het begin van je geestelijke leven.

"Waarachtig, ik verzeker u: wie luistert naar wat ik zeg en hem gelooft die mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven ... hij is van de dood overgegaan naar het leven." (Johannes 5:24, NBV2004)

Na de [zondeval](#) is de mensheid in de [geestelijke dood](#) terechtgekomen. Door zijn plaatsvervangend [sterven aan het kruis](#) heeft Jezus zijn leven gegeven om de mensheid alsnog nieuw, geestelijk leven te kunnen aanbieden. Bij de [wedergeboorte](#) wordt dit collectieve aanbod van leven persoonlijk toegepast. Je wordt dan van binnen uit, vanuit je [geest](#), een nieuw mens door de Heilige Geest die in je komt wonen. Je ontvangt daardoor een zogenaamde [nieuwe natuur](#), waardoor je [gedrag en levensstijl](#) begint te veranderen.

"... opdat u daardoor deel zou krijgen aan de Goddelijke natuur, nadat u het verderf, dat er door de begeerte in de wereld is, ontvlucht bent." (2 Petrus 1:4, HSV2010)

1.10. Jezus de hogepriester

Jezus en Melchisedek

De aartsvader [Abraham](#) had eens een bijzondere ontmoeting met een zekere Melchisedek, na zijn overwinning over een machtig leger. Daarvan lezen we in de Bijbel:

"En Melchisedek, de koning van Salem, liet brood en wijn brengen. Hij was een priester van God, de Allerhoogste, en sprak een zegen over Abram uit ... Abram gaf aan Melchisedek een tiende van wat hij had heroverd." (Genesis 14:18-20, NBV2004)

We lezen heel bijzondere dingen over deze Melchisedek, die in hun geheel genomen niet passen bij een mens, maar wel bij God:

1. Zijn naam betekent 'koning van gerechtigheid', een titel die bij Jezus past:
"Zie, een koning zal regeren in gerechtigheid ..." (Jesaja 32:1, NBG1951)
2. Hij was koning van Salem, en dat betekent: koning van vrede, vredevorst dus, en dat is ook een titel van Jezus (Jesaja 9:5).
3. Brood en wijn komen we bij het [Heilig Avondmaal](#) tegen om onder meer het sterven van Jezus te gedenken.
4. Hij werd priester genoemd, terwijl het oudtestamentische priesterschap toen nog niet bestond.
5. Hij zegende Abraham en dat kon hij alleen met goddelijke autoriteit doen.
6. Abraham gaf hem een offergeschenk als dank voor de overwinning, terwijl die overduidelijk door Gods hulp was behaald.

In Psalm 110, waarin het gaat over de komst van de messias, lezen we een interessante profetie over Jezus:

"De HEER heeft een eed gezworen en Hij zal er geen spijt van krijgen: 'Zoals Melchisedek bent U priester voor altijd.' " (Psalm 110:4, WV2012)

In de Hebreënbrieff wordt Melchisedek met Jezus vergeleken. Daar lezen we onder meer het volgende:

"... hij is hogepriester voor eeuwig, zoals ook Melchisedek dat was." (Hebreëën 6:20, NBV2004)

"Zonder vader, zonder moeder, zonder stamboom kent hij geen begin van dagen en ook geen levenseinde, maar aan de Zoon van God gelijkemaakt, blijft hij in eeuwigheid priester." (Hebreëën 7:3, HSV2010)

Het is duidelijk dat Jezus voor altijd een priesterkoning zal zijn: tegelijk de allerhoogste heerser en de allerhoogste priester.

Priester en offerdier

Het bijzondere van het priesterschap van Jezus is dat Hij tegelijk hogepriester en offerdier was, tegelijk offeraar en offer. Als hogepriester stond Jezus tussen God en de mensheid in om het hoogste offer uit te voeren, terwijl Hij zichzelf offerde!

"Christus daarentegen is aangetreden als hogepriester van al het goede dat ons is toebedacht: hij is ... voor eens en altijd het hemelse heiligdom binnengegaan, en dan niet met bloed van bokken en jonge stieren maar met zijn eigen bloed. Zo heeft hij een eeuwige verlossing verworven." (Hebreëën 9:11-12, NBV2004)

Gedurende de tijd van het Oude Testament werden er offers gebracht bij de tabernakel (een mobiel tempeltje) of bij de later gebouwde tempel in Jeruzalem. We lezen in dit Bijbelgedeelte dat er in de hemel ook een heiligdom, een tempel is. In het Bijbelboek Openbaring wordt die tempel behoorlijk vaak genoemd. Die tempel staat waarschijnlijk dicht bij de troon van God. Toen Jezus gestorven was, is Hij als hogepriester naar die hemelse tempel gegaan om zijn eigen bloed op het altaar te brengen. Daardoor is het offer van Jezus voortdurend zichtbaar in de hemel.

hogepriester en bemiddelaar

Een priester vervult eigenlijk altijd de rol van bemiddelaar tussen God en mens. In het Oude Testament brachten mensen hun dierenoffers naar de tabernakel of naar de tempel, waar het offerdier door de priesters op rituele wijze werd geslacht en geofferd

1.11. Jezus de tussenpersoon

Bemiddelaar tussen God en mensen

Een tussenpersoon is iemand die overeenkomsten tussen twee partijen tot stand brengt, of vijandige partijen met elkaar verzoent zodat ze vreedzaam met elkaar kunnen omgaan.

"Want er is maar één God, en maar één bemiddelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus, die zichzelf gegeven heeft als losgeld voor allen ... " (1 Timoteüs 2:5-6, NBV2004)

Jezus heeft het losgeld betaald aan zijn Vader om de mensheid met Hem te verzoenen, namelijk zijn eigen bloed, zijn leven. Daardoor heeft Jezus de kloof tussen de heilige God en de zondige mensheid overbrugd. Een bemiddeling kan alleen succesvol zijn als beide partijen het met elkaar eens worden.

1. God de Vader neemt genoeg met het offer van zijn Zoon.
2. De mensen, die tot geloof zijn gekomen, hebben Jezus vol vertrouwen aangenomen als hun verlosser en Heer.

Jezus vertegenwoordigt God bij de mensen

In het Bijbelboek Openbaring wordt Jezus de betrouwbare getuige van God genoemd (Openbaring 1:5). Met andere woorden: Jezus is degene die de Godheid op aarde bekend heeft gemaakt en vertegenwoordigde. In Hebreëen 3:1 wordt Jezus de 'apostel van God' genoemd, dat wil zeggen: de uitgezondene, de vertegenwoordiger van de zender. Jezus wordt ook wel het 'mens geworden Woord' genoemd ofwel de levende boodschap van God:

"Het Woord is mens geworden en heeft bij ons gewoond, vol van goedheid en waarheid, en wij hebben zijn grootheid gezien, de grootheid van de enige Zoon van de Vader." (Johannes 1:14, NBV2004)

Jezus was op aarde gekomen om de onzichtbare God zichtbaar te maken voor de mensen, door onder hen te gaan wonen.

"Niemand heeft God ooit gezien, maar de eniggeboren God, die rust aan het hart van de Vader, Hij heeft Hem doen kennen." (Johannes 1:18, WV2012)

Jezus is de weg tot God

Jezus vertelde zijn discipelen dat mensen alleen God kunnen benaderen door Jezus als tussenpersoon:

"... Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand kan bij de Vader komen dan door mij." (Johannes 14:6, NBV2004)

Jezus leerde de mensen dus niet zozeer in God te geloven, maar in Hemzelf als Gods vertegenwoordiger. Dat blijkt erg duidelijk uit de volgende Bijbelgedeelten:

*"Zowel Joden als Grieken heb ik opgeroepen zich te bekeren tot God en te geloven in Jezus, onze Heer."
(Handelingen 20:21, NBV2004)*

"Geloof in de Heer Jezus ... " (Handelingen 16:31, GNB1996)

Jezus vertegenwoordigt de mensen bij God

Jezus heeft ongetwijfeld veel gebeden voor zijn twaalf discipelen gedurende de jaren dat Hij met hen optrok. Zo bad Hij bijvoorbeeld voor Petrus, die wel eens gecorrigeerd moest worden:

"Maar ik heb voor je gebeden opdat je geloof niet zou bezwijken ... " (Lucas 22:32, NBV2004)

In het hogepriesterlijke gebed van Jezus (Johannes 17) kunnen we lezen hoe intens Jezus tot God de Vader bad voor zijn discipelen. Hier volgen enkele van zijn woorden:

"Ik bid voor hen. Ik bid niet voor de wereld, maar voor hen die U Mij gegeven hebt, want zij zijn van U. En al wat van Mij is, is van U, en wat van U is, is van Mij; en Ik ben in hen verheerlijkt. En Ik ben niet meer in de wereld, maar dezen zijn in de wereld, en Ik kom naar U toe. Heilige Vader, bewaar hen die U Mij gegeven hebt in Uw Naam, opdat zij één zullen zijn zoals Wij." (Johannes 17:9-11, HSV2010)

Veel christenen lezen in deze woorden dat Jezus bad om de eenheid tussen gelovigen. Maar als je goed leest zie je dat Jezus het had over de intieme verbondenheid tussen God en mens, dat Gods hoogste doel is voor de mens.

Jezus pleit voor gelovigen - wat betekent dat?

Jezus is ook een tussenpersoon die de rechtspositie van gelovigen ten opzichte van God veilig stelt:

*"Wie zal beschuldiging inbrengen tegen de uitverkorenen van God? ... Christus is het die gestorven is, ja wat meer is, Die ook opgewekt is, Die ook aan de rechterhand van God is, die ook voor ons pleit."
(Romeinen 8:33-34, HSV2010)*

"... Mocht een van u echter toch zondigen, dan hebben wij een pleitbezorger bij de Vader: Jezus Christus, de rechtvaardige." (1 Johannes 2:1, NBV2004)

In de Hebreënbrieff lezen we dat Jezus in zijn hoedanigheid als [hogepriester](#) ook onze tussenpersoon is:

"... zijn priesterschap is onvervreemdbaar, omdat Hij in eeuwigheid blijft. Daarom is Hij ook in staat om hen, die door zijn tussenkomst tot God naderen, voor altijd te redden, omdat Hij altijd leeft om voor hen te pleiten." (Hebreëen 7:25, WV2012)

Het woord 'redden' in dit Bijbelgedeelte heeft een brede betekenis en omvat al het heil, al het goede dat God wil geven.

Betekent dit 'pleiten' dat God de Vader en God de Zoon voortdurend in discussie zijn over jou en mij: God, de strenge rechter die vertoord is over elke zonde die we doen tegenover de vriendelijke Jezus die als advocaat een goed woordje voor ons doet? Ik denk dat de Vader en de Zoon wel wat beters te doen hebben dan zulke toneelstukjes opvoeren! Het woord in de Griekse brontekst voor 'pleiten' wijst ook niet in de richting van een eindeloos proces van discussie over zonde en schuld. Hoe zit het dan? Door zijn eenmalige offer aan het kruis heeft Jezus een eeuwige pleitgrond in de hemel verworven. Jezus heeft zijn bloed op het altaar in de hemelse tempel gebracht en dat bloed is de rechtsgrond voor onze vergeving. Dus het 'pleiten van Jezus' betekent naar mijn mening dat Jezus de pleitgrond IS voor vergeving en verzoening.

"Christus daarentegen is aangetreden als hogepriester van al het goede dat ons is toebedacht: hij is ... voor eens en altijd het hemelse heiligdom binnengegaan, en dan niet met bloed van bokken en jonge stieren maar met zijn eigen bloed. Zo heeft hij een eeuwige verlossing verworven." (Hebreeën 9:11-12, NBV2004)

God de Vader en God de Zoon denken gelijk over jou en mij, ze zijn niet elkaars tegenstanders. Laten we ons niet laten verleiden om te denken dat God streng is en Jezus vriendelijk en dat ze voortdurend met elkaar in discussie zijn over jou en mij. Beiden zijn even streng en even vriendelijk! Jezus en de vader zijn één.

Alle zegeningen ontvangen we via Jezus

Op veel plaatsen in de Bijbel, en vooral in de brieven van de apostel Paulus, komen we uitdrukkingen als 'in Christus' of 'in verbondenheid met Christus' tegen. Dat betekent dat gelovigen ALLE zegeningen van God ontvangen vanuit de verbondenheid met Jezus als tussenpersoon. Een voorbeeld:

"Het loon van de zonde is de dood, maar het geschenk van God is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Heer." (Romeinen 6:23, NBV2004)

In Efeziërs 1 lezen we een opsomming van geestelijke zegeningen die ons als gelovigen toekomen, vanwege Jezus die als tussenpersoon de weg heeft geopend. Het is een tamelijk moeilijk Bijbelgedeelte, maar hierin wordt duidelijk benadrukt dat God de Vader ons alle zegeningen niet rechtstreeks geeft, maar alleen via Jezus.

*"Gezegend is de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, die ons in de hemelse regionen **in Christus** heeft gezegend met elke geestelijke zegen. Want **in Hem** heeft Hij (=God) ons uitgekozen, al voor de grondlegging van de wereld, om heilig en vlekkeloos voor Hem (=God) te staan in liefde. Hij heeft ons voorbestemd om zijn kinderen te worden **door Jezus Christus**, volgens zijn wilsbesluit, tot lof van de heerlijkheid van zijn genade, waarmee Hij ons begiftigd heeft **in de geliefde**. **In Hem** hebben wij de verlossing door zijn bloed, de vergeving van de zonden, dankzij zijn rijke genade. Daarmee heeft Hij ons overladen in al zijn wijsheid en inzicht. Want Hij heeft ons het geheim van zijn wil bekend gemaakt, overeenkomstig het besluit dat Hij **in Christus** had genomen, ter verwezenlijking van de volheid van de tijden: alles **in Christus** onder één hoofd samen te brengen, alles in de hemelse regionen en alles op aarde, **in Hem**. **In Hem** hebben wij ook ons erfdeel ontvangen, daartoe voorbestemd door de beslissing van Hem die alles tot stand brengt naar zijn wilsbesluit, opdat wij, die reeds tevoren onze hoop op Christus hadden gevestigd, tot lof van zijn heerlijkheid zouden zijn." (Efeziërs 1:3-12, WV2012)*

Bidden in Jezus' naam

Daarom mogen we als gelovigen onze [gebedsverzoeken](#) tot God richten in de naam van Jezus, die hier het volgende over gezegd heeft:

"... maar wat jullie zullen vragen in mijn naam, zal Ik doen, zodat de Vader verheerlijkt wordt in de Zoon." (Johannes 14:13, WV2012)

In Jezus' naam om iets vragen aan God betekent in de eerste plaats dat je als gelovige meent het recht te hebben om een beroep te doen op de verdienste van Jezus. Hij heeft immers door zijn lijden en sterven voldoende hemelse krediet verworven om daarmee elk geldig gebedsverzoek goed te keuren.

1.12. Jezus de koning

Jezus vervult in alle eeuwen een cruciale positie in [Gods koninkrijk](#) als de allerhoogste koning namens God de Vader. In de Hebreeënbrief lezen we het volgende over Jezus:

"Maar tegen de Zoon zegt hij: God, uw troon houdt stand tot in alle eeuwigheid ..." (Hebreeën 1:8, NBV2004)

We gaan hierna kort uitwerken wat het koningschap van Jezus vanaf zijn komst naar de aarde tot het 'einde der tijden' zal inhouden.

1. Koning Jezus incognito op de aarde

Jezus was tijdens zijn leven op aarde een tamelijk onopvallende figuur. Zijn geboorte werd niet door veel mensen opgemerkt. Ik vermoed dat Jozef en Maria er in Nazaret ook niet te veel mee te koop liepen met het feit dat hun zoon eigenlijk de Zoon van God was. Dat zou Hij later wel bekend maken als zijn tijd gekomen was.

"Hij kwam naar wat van hem was (=het volk Israël), maar wie van hem waren hebben hem niet ontvangen. Wie hem wel ontvingen en in zijn naam geloven, heeft hij het voorrecht gegeven om kinderen van God te worden." (Johannes 1:11-12, NBV2004)

Jezus wilde dat de mensen aan zijn optreden en woorden in hun hart zouden proeven dat Hij de door God gezonden messias was. Eens, toen Jezus op een wonderbaarlijke manier een menigte van voedsel had voorzien, wilden de mensen Hem tot koning uitroepen:

"Omdat Jezus doorhad dat ze Hem met alle geweld gingen meenemen en tot koning uitroepen, trok Hij zich weer, geheel alleen, in het gebergte terug." (Johannes 6:15, WV2012)

Maar Jezus wilde dat niet, omdat de tijd van het messiaanse koningschap nog niet gekomen was. Zijn roeping was nu niet om nu al te heersen, maar om te dienen. En dat deed Hij door het Joodse volk de ware betekenis van de wet van Mozes te leren begrijpen, door hun zieken te genezen en de demonisch gebonden en bezeten mensen te bevrijden. Jezus vertelde over het nieuwe koninkrijk van de hemel, een geestelijk koninkrijk bestaande uit Hemzelf als koning en allen die hun leven aan Hem toevertrouwden als zijn volgelingen.

"Van toen af begon Jezus te prediken en te zeggen: bekeer u, want het koninkrijk der hemelen is nabijgekomen." (Matteüs 4:17, HSV2010)

Toch waren er maar enkele mensen die Jezus erkenden als koning en dat ook uitspraken. En dat waren juist mensen van wie je dat nooit zou verwachten:

- Pilatus die met Jezus een gesprek had over zijn koningschap en uiteindelijk een opschrift boven het kruis van Jezus liet aanbrengen met de woorden 'koning van de Joden'.
- De misdadiger aan het kruis die Jezus in zijn diepste ellende nog herkende als een koning: de koning van de Joden.

2. koning regerend vanuit de hemel

De Bijbel maakt duidelijk dat Jezus in de hemel iets als een kroning heeft meegemaakt: de welverdiende beloning voor de ultieme liefdevolle gehoorzaamheid aan God de Vader. Een koning die zoveel heeft overgehad voor zijn 'onderdanen' is het waard om over hen te regeren. Zo'n koning is dan ook ons volledige vertrouwen waard.

"Daarom heeft God Hem ook uitermate verhoogd en Hem de naam boven alle naam geschonken, opdat in de naam van Jezus zich alle knie zou buigen van hen, die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn, en alle tong zou belijden: Jezus Christus is Here, tot eer van God, de Vader!" (Filippenzen 2:9-11, NBG1951)

Zegenende, zelfopofferende liefde is de belangrijkste kwalificatie voor leiderschap binnen het koninkrijk van de hemel. Alleen de Vader heeft een hogere positie dan Jezus en dat zal altijd zo blijven. De Bijbel spreekt over Jezus, die 'aan de rechterhand van de Vader' zit. Dat betekent dat Jezus de uitvoerende macht heeft, namens de Vader.

Vanuit de hemel functioneert Jezus als de koning van het koninkrijk van de hemel en als het hoofd van de wereldwijde Gemeente van gelovigen.

"... hij (=Jezus) heeft, na de reiniging van de zonden te hebben voltrokken, plaatsgenomen aan de rechterzijde van Gods hemelse majesteit." (Hebreeën 1:3, NBV2004)

Jezus is de uitvoerende machtspersoon binnen de Godheid, zodat Hij kon zeggen:

"Alles is Mij door mijn Vader in handen gegeven ..." (Matteüs 11:27, WV2012)

"... Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde," (Matteüs 28:18, HSV2010)

3. Vrededorst tijdens het messiaanse vrederijk

We verwachten dat na de wederkomst van Jezus het messiaanse vrederijk zal aanbreken. Dat zal de hele aarde omvatten en alle bestaande wereldrijken omvatten.

"En de HEER zal koning worden over de hele aarde. Dan zal de HEER de enige God zijn en zijn naam de enige naam." (Zacharia 14:9, NBV2004)

Dan zal Jezus de regerende vrededorst zijn in volle glorie:

"In mijn nachtelijke visioenen zag ik dat er met de wolken van de hemel iemand kwam die eruitzag als een mens (=Jezus). Hij naderde de oude wijze en werd voor hem geleid. Hem werden macht, eer en het koningschap verleend, en alle volken en naties, welke taal zij ook spraken, dienden hem. Zijn heerschappij was een eeuwige heerschappij die nooit ten einde zou komen, zijn koningschap zou nooit te gronde gaan." (Daniël 7:13-14, NBV2004)

4. Koning op de nieuwe aarde

In de Bijbel lezen we dat na het einde van het vrederijk het Laatste Oordeel zal plaatsvinden. Daarbij zal Jezus de uitvoerende Rechter zijn die ervoor zal zorgen dat ieder mens naar zijn definitieve bestemming gaat.

"Want ook de Vader oordeelt niemand, maar heeft het gehele oordeel aan de Zoon gegeven." (Johannes 5:22, HSV2010)

Het koningschap van Jezus, dat Hij uitoefende gedurende het messiaanse vrederijk, zal dan op een andere manier worden voortgezet op de nieuwe aarde, waar Hij ook weer zal heersen namens God de Vader. Dat kunnen we bijvoorbeeld lezen in Openbaring 22:1 waarin wordt gesproken over de troon van God en van het Lam (=Jezus).

"Hij (=God de Vader) heeft ons in al zijn wijsheid en inzicht dit mysterie onthuld: zijn voornemen om met Christus de voltooiing van de tijd te verwezenlijken en zijn besluit om alles in de hemel en op aarde onder één hoofd bijeen te brengen, onder Christus." (Efeziërs 1:8-10, NBV2004)

Is Jezus ook jouw koning?

Dat is misschien wel de belangrijkste vraag aan iedereen die zich een christen noemt. Het is heel gemakkelijk om uit te spreken dat Jezus je koning is. Maar mag Hij ook zeggenschap hebben over alle aspecten van je leven? Of zijn er gebieden waar je zelf koning over wil blijven? Hoe nadrukkelijker Jezus jouw koning mag zijn, hoe meer je in de volle vrijheid leeft die Hij je zo graag gunt!

1.13. Jezus de strijder

Schrikken van Jezus

Het beeld dat de meeste christenen van Jezus hebben is vooral gevormd door wat ze in de Bijbel over Hem lezen in de vier evangeliën van Matteüs, Marcus, Lucas en Johannes: een bescheiden, serieuze, vriendelijke persoon, die zich tamelijk onopvallend tussen de mensen bewoog en die tijd en aandacht gaf aan iedereen die Hem serieus nam.

Datzelfde beeld moet de apostel Johannes ook zijn bijgebleven nadat Jezus naar de hemel was vertrokken. Hij was tenslotte de meest intieme vriend van Jezus geweest en had veel met Hem meegemaakt en veel met Hem gesproken. Maar toen Johannes als oude man verbannen was naar het eiland Patmos was, verscheen Jezus aan hem en zag hij Jezus voor het eerst weer na zoveel jaren. Hij zag Jezus en ... hij schrok zich zowat dood!

"... Hij was gekleed in een lang gewaad en had een gouden band om zijn borst. Zijn hoofd en zijn haren waren wit als witte wol of als sneeuw, en zijn ogen waren als een vlamvend vuur. Zijn voeten gloeiden als brons in een oven. Zijn stem klonk als het geluid van geweldige watermassa's. In zijn rechterhand had hij zeven sterren en uit zijn mond kwam een scherp, tweesnijdend zwaard. Zijn gezicht schitterde als de felle zon." (Openbaring 1:13-16, NBV2004)

Ik denk dat Johannes zijn leven lang nog nooit zo was geschrokken. Zelf schreef hij hierover:

"Toen ik hem zag viel ik als dood voor zijn voeten neer ..." (Openbaring 1:17, NBV2004)

En toch, het was niet Jezus' bedoeling om zijn geliefde vriend en trouwe apostel de stuipen op het lijf te jagen. Het was juist om hem te laten zien dat Hij nu de verheerlijkte Heer van hemel en aarde was en dat zijn macht tegenover zijn vijanden onbepaald was. De visioenen die Johannes daarna kreeg hadden te maken met de toekomstige overwinning van het koninkrijk van God over het rijk van de satan. Jezus wilde met zijn verschijning duidelijk maken aan Johannes dat hij zijn beeld van Jezus moest bijstellen: Jezus is niet langer de dienende Heer op aarde, maar de heersende Heer in de hemel. En dat niet alleen, Jezus liet zich zien als een ontzagwekkende, onoverwinnelijke strijder! Als zodanig staat Jezus alle nieuwtestamentische gelovigen bij in hun [geestelijke strijd](#).

Jezus' strijd voor Israël als de Engel van de Heer

In het Oude Testament wordt vaak gesproken over 'de Engel van de Heer'. De meeste Bijbeluitleggers zijn van mening dat dit in het Oude Testament een verschijning van Jezus zelf was, voordat Hij op de aarde geboren was. In die hoedanigheid bevrijdde Jezus zijn volk Israël uit de slavernij in Egypte.

"Toen ging de Engel des HEREN van Gilgal naar Bokim en zeide: Ik heb u uit Egypte doen trekken en gebracht in het land dat Ik uw vaders onder ede beloofd had ..." (Rechters 2:1, NBG1951)

Dit kunnen moeilijk anders dan woorden van God zelf zijn. Dus van Jezus, de Zoon van God die zelf ook God is. Jezus was de legeraanvoerder van de hemelse machten die streed voor zijn volk. Enkele voorbeelden:

"De engel van God, die steeds voor het leger van de Israëlieten uit was gegaan, stelde zich nu achter hen op. Ook de wolkkolom die eerst voor hen uit ging stelde zich achter hen op, zodat hij tussen het leger van de Egyptenaren en dat van de Israëlieten kwam te staan. Aan de ene kant bracht de wolk duisternis, aan de andere kant verlichtte de vuurzuil de nacht. Die hele nacht konden de legers niet bij elkaar komen." (Exodus 14:19-20, NBV2004)

Jezus' strijd tijdens zijn bediening op aarde

Het bestrijden van de satan, de vijand van Gods koninkrijk, was en is één van de belangrijkste doelen van Jezus bij zijn komst op aarde:

"... Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, dat Hij de werken van de duivel verbreken zou." (1 Johannes 3:8, HSV2010)

Het eerste wat Jezus deed na zijn doop in de Jordaan, was de strijd aanbinden met de satan in de woestijn. Daar probeerde de satan Jezus zover te krijgen dat Hij tegen de wil van zijn Vader in zou gaan. Jezus kwam als overwinnaar uit de woestijn.

Gedurende de volgende drie jaar deed Jezus onder meer veel wonderen, waarin Hij mensen bevrijdde van duivelse machten van leugen, zonde, ziekte en gebondenheid:

"... Hij (=Jezus) trok weldoende rond en genas allen die in de macht waren van de duivel, want God was met Hem." (Handelingen 10:38, WV2012)

Aan het kruis bracht Jezus de satan de beslissende nederlaag toe, toen Hij zijn leven opofferde om de mensheid te kunnen vrijkopen uit de handen van de satan. Door zijn opstanding met een verheerlijkt lichaam heeft Jezus nog duidelijker zijn macht over de dood gedemonstreerd. Door het plaatsvervangend sterven aan het kruis kon Jezus daarna nieuw en eeuwig leven aanbieden aan iedereen die zijn leven aan Hem zou toevertrouwen. Daardoor werd de macht van de satan nog sterker beperkt.

Jezus' strijd bij zijn wederkomst

Bij zijn wederkomst zal Jezus de strijd aanbinden met de legers die de Joodse staat Israël zullen aanvallen om het eindelijk te vernietigen:

"Daarna zal de HEER uittrekken en de strijd tegen die volken aanbinden, net als weleer. Die dag zal hij zijn voeten op de Olijfberg planten, ten oosten van Jeruzalem. De Olijfberg zal in tweeën splijten: de ene helft glijdt weg naar het noorden en de andere naar het zuiden, zodat er een breed dal ontstaat van oost naar west." (Zacharia 14:3-4, NBV2004)

Joden zullen dan hun messias zien en ontdekken dat het Jezus is:

"Ik zal over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem uitgieten de Geest der genade en der gebeden; zij zullen Hem aanschouwen, die zij doorstoken hebben, en over Hem een rouwklacht aanheffen als de rouwklacht over een enig kind ..." (Zacharia 12:10, NBG1951)

Deze strijd wordt in Bijbelboek Openbaring symbolisch weergegeven:

"Ik zag dat de hemel geopend was, en dit zag ik: een wit paard met een ruiter, die 'Trouw en betrouwbaar' heet, die een rechtvaardig vonnis velt en een rechtvaardige strijd voert. Zijn ogen waren als een vlamvend vuur en op zijn hoofd had hij veel kronen. Er stond een naam op hem geschreven die niemand kende, alleen hijzelf. Hij droeg met bloed doordrenkte kleren. Zijn naam luidde 'Woord van God'. De hemelse legermacht, gekleed in zuiver, wit linnen, volgde hem op witte paarden. Uit zijn mond komt een scherp zwaard waarmee hij de volken zal slaan, en hij zal hen met een ijzeren herdersstaf hoeden. Hij zal de wijnpers van de hevige woede van de almachtige God treden. Op zijn kleding en op zijn dij staat de naam 'Hoogste Heer en koning'." (Openbaring 19:11-16, NBV2004)